

UP/I 034-03/18-04/015
580-16/122-25-058
580-AZTN 16.07.2025

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3375/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić članica vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Lidl Hrvatska d.o.o. KD, Velika Gorica, Kneza Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, kojeg zastupa [REDACTED] odvjetnik iz Zagreba, [REDACTED], protiv tuženika Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41/15, OIB: 54882480048, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba [REDACTED]

[REDACTED], radi utvrđivanja iskorištavanja značajne pregovaračke snage nametanjem nepoštena trgovačke prakse, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Us I-3816/2021-20 od 13. travnja 2023., na sjednici vijeća održanoj dana 30. travnja 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Us I-3816/2021-20 od 13. travnja 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-034-03/18-04/015, urbroj: 580-16/122-2021-042 od 25. studenog 2021. te zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

2. Osporenim rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj iskoristio značajnu pregovaračku snagu nametanjem nepoštenih trgovačkih praksi u smislu Zakona o zabrani nepoštenih trgovačkih praksi u lancu opskrbe hranom ("Narodne novine", 117/17. – dalje: ZNTP) dobavljačima: [REDACTED]

[REDACTED], i to ugovorom o kupoprodaji proizvoda zaključenim s dobavljačem [REDACTED] pod nazivom List s uvjetima – privatna robna marka od 1. ožujka 2018. s pripadajućim priložima i dodacima tom ugovoru, ugovorom o kupoprodaji proizvoda zaključenim s dobavljačem [REDACTED], pod nazivom List s uvjetima: - Tiko privatna robna marka od 1. travnja 2018. s pripadajućim priložima i dodacima tom ugovoru, kao i ugovorom o kupoprodaji proizvoda s

dobavljačem [REDACTED], pod nazivom List s uvjetima – privatna robna marka od 1. siječnja 2018. s pripadajućim priložima i dodacima tom ugovoru (dalje: Ugovori) na način da u razdoblju od stupanja na snagu svakog od navedenih ugovora, pa sve do 31. ožujka 2019., ugovori, unatoč redovitom osiguranju kvalitete na teret dobavljača koje je detaljno ugovoreno u priložima svakog od tih ugovora, naziva "Osiguranje kvalitete", sadrže i dodatnu odredbu osiguranja kvalitete pod nazivom "Naknada za usluge osiguranja kvalitete", kojom odredbom je u bitnome ugovorena obveza dobavljača na plaćanje iznosa naknade trgovcu u određenom postotku u vrijednosti ulaza robe za provedbu mjera osiguranja kvalitete, na inicijativu, odnosno zahtjev trgovca od laboratorija kojeg odabire trgovac, što predstavlja prebacivanje ugovorenog troška kontrole, između laboratorija i trgovca, na dobavljača, i to neovisno o rezultatima provedene kontrole, odnosno naplatu naknade za uslugu koja nije pružena dobavljaču, pa nije ni stvarna niti mjerljiva za dobavljača, stoga ovakva ugovorna odredba i praksa koja se na njoj temelji predstavlja nepoštenu trgovačku praksu u smislu odredbe članka 4. stavka 2. točke 1. i 6. ZNTP-a, a u vezi odredbi članka 12. točke 11. i 16. ZNTP-a, te je utvrđeno da je povreda trajala od 1. siječnja 2018. do 31. ožujka 2019. Nadalje, osporenim rješenjem zabranjeno je trgovcu Lidl Hrvatska d.o.o. KD, Velika Gorica, svako daljnje postupanje opisano u točki I. izreke rješenja. Osim toga je tužitelju izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 400.000,00 kuna te je navedeno da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja.

3. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 66. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS). U odnosu na bitne povrede pravila sudskog postupka tužitelj pobija presudu zbog toga što prema njegovom mišljenju, presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati. U njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, razlozi presude su nejasni i proturječni, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onog što se u razlozima presude navodi. Smatra da je obrazloženje suprotno članku 60. ZUS-a. Smatra da je činjenično stanje nepotpuno i pogrešno utvrđeno. Smatra da je naslovni sud bio dužan u toku upravnog spora utvrditi odlučnu činjenicu, je li činjenica ugovaranja dodatne ugovorne klauzule o osiguranju kvalitete s dobavljačem u ugovoru između tužitelja i dobavljača predstavlja nepoštenu trgovačku praksu u smislu članka 4. stavka 2. točke 1. i 6. tada važećeg ZNTP-a. Navodi da sud samostalno nije izveo niti jedan dokaz, niti je sa strankama raspravljao o njihovim kontradiktornim stavovima. Ističe da sud potpuno pogrešno primjenjuje odredbu ZNTP-a, kada u točki 14.1. pobijane presude navodi da nije uzeo u obzir kao odlučno zadovoljstvo zainteresiranih osoba poslovnim odnosom ostvarenim s tužiteljem, pri tome navodeći da se u smislu ZNTP-a predmetni postupak vodi prije svega u svrhu zaštite javnog interesa, zaštite i očuvanja poštenih trgovačkih praksi čija su najslabija i najnezaštićenija karika upravo proizvođači. Upravo iz tog razloga što zaštita proizvođača kao dobavljača trgovca predstavlja jednu od temeljnih svrha ZNTP-a, naslovni sud je bio dužan uzeti u obzir njihov odnos prema trgovcu i zadovoljstvo tog odnosa. Unatoč tužiteljevim višekratnim pozivanjima na neodređenost obrazloženja visine upravno-kaznene mjere i dalje nije jasno zašto je tužitelj kažnjen upravo sa 400.000,00 kuna, odnosno zašto je kazna u tolikom iznosu unutar mogućeg raspona kažnjavanja primjerena upravo konkretnom slučaju. Predlaže da nadležni sud preinači pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja u

cijelosti, a podredno ukine pobijanu presudu u cijelosti i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. Traži troškove za sastav žalbe s PDV-om.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod svih razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže da se žalba odbije.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući zakonitost osporene presude i postupka koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pri tome na razloge ništavosti po službenoj dužnosti u skladu s člankom 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija.

7. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporene presude proizlazi da je prvostupanjski sud pri utvrđivanju činjeničnog stanja u sporu uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke.

8. Prije svega valja istaknuti da prema ocjeni ovoga Suda nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka, jer je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe ZUS-a i strankama je omogućeno izjašnjavanje na način da je dostavio sve podneske strankama te da im je omogućeno izjašnjavanje na raspravi održanoj dana 6. travnja 2023. Isto tako valja istaknuti da je za sva iznesena stajališta i zaključke na kojima je utemeljio presudu sud dao valjane i dostatne razloge te je presuda razložno obrazložena, to jest izjasnio se o svim prijedlozima i prigovorima tužitelja sukladno odredbi članka 60. stavka 4. ZUS-a. U provedenom postupku utvrđeno je da je tužitelj iskoristio značajnu pregovaračku snagu nametanjem nepoštenih trgovačkih praksi na način da je ugovorom nametnuo zainteresiranim osobama, unatoč redovitom osiguranju kvalitete na teret dobavljača koje je detaljno ugovorio u priložima svakog od tih ugovora, dodatnu odredbu osiguranja kvalitete pod nazivom "Naknada za usluge osiguranja kvalitete", kojom odredbom je u ugovorena obveza dobavljača na plaćanje paušalnog iznosa naknade trgovcu u određenom postotku od vrijednosti ulaza robe za provedbu mjere osiguranja kvalitete, na inicijativu, odnosno zahtjev trgovca kod laboratorija kojeg odabere trgovac. To predstavlja prebacivanje ugovorenog troška kontrole između laboratorija i trgovca na dobavljača, i to neovisno o rezultatima provedene kontrole, odnosno naplatu naknade za uslugu koja nije pružena dobavljaču, pa time nije ni stvarna ni mjerljiva za dobavljača.

9. Stoga je u postupku utvrđeno da takva ugovorna odredba i praksa predstavlja nepoštenu trgovačku praksu u smislu odredbi članka 4. stavka 2. točke 1. i 6. ZNTP-a, a u vezi odredbi članka 12. točke 11. i 16. ZNTP-a. U konkretnom slučaju postupak je proveden u izvršenju presude ovoga Suda, poslovni broj: Us I-3840/19.

Prema ocjeni i ovoga Suda pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je rješenje tuženika doneseno sukladno uputama suda iz navedene presude. Prema ocjeni i ovoga Suda osporeno rješenje je valjano obrazloženo, razmotreni su svi prigovori tužitelja izneseni tijekom postupku. Također je u obrazloženju rješenja navedeno činjenično stanje koje je pravilno i potpuno utvrđeno te su na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeni citirani propisi iz rješenja.

10. Što se tiče prigovora tužitelja o nejasnom odmjeravanju kaznene mjere, sud je na navedeni prigovor odgovorio. Naime, prvostupanjski sud je pravilno našao da je u konkretnom slučaju tužitelj nametnuo nepoštenu trgovačku praksu iz članka 12. točka 11. i 16. ZNTP-a čime je ostvario obilježje opisane teže povrede iz članka 24. stavka 2. ZNTP-a, s time da je prilikom izbora upravno-kaznene sankcije tuženik u skladu s uputom iz ranije presude suda ocijenio člankom 27. stavkom 2. ZNTP-a propisane

olakotne okolnosti za tužitelja (dobra suradnja s tuženikom kroz pravovremeno dostavljanje traženih isprava i pojašnjenja, naplaćenim iznosima nije nastala znatna financijska šteta zainteresiranim osobama, vremensko skraćivanje trajanja povrede), dok otegotne okolnosti nisu utvrđene, pa je i prema ocjeni ovoga Suda za izrečenu sankciju tuženik naveo valjane razloge uzimajući u obzir da je cilj upravno-kaznenih mjera uspostava, osiguranje i zaštita poštenih trgovačkih praksi kojima se štite sudionici u lancu opskrbe hranom i kažnjava počinitelja povrede te odvratanje počinitelja i drugih osoba od povrede ZNTP-a (članak 23. ZNTP-a).

11. Pravilno prema ocjeni ovoga Suda, prvostupanjski sud nije uzeo kao odlučno zadovoljstvo zainteresiranih osoba poslovnim odnosom koju su ostvarili s tužiteljem, obzirom da se u smislu ZNTP-a predmetni postupak vodi prije svega u svrhu zaštite javnog interesa predstavljenog uspostavom, zaštitom i očuvanjem poštenih trgovačkih praksi u lancu opskrbe hranom čija su upravo proizvođači najslabija i najnezaštićenija karika.

12. Kako tužitelj razlozima navedenim u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude, niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

13. S obzirom da tužitelj nije uspio u upravnom sporu, pravilno je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, a iz istih razloga odbijen je i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

U Zagrebu 30. travnja 2025.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan

Dokument je elektronički potpisan:

Sanja Štefan

Vrijeme potpisivanja:

03-07-2025

12:30:41

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5 4.97 #0C1156415448522D3133383133333830303638

OU=Signature

S=Štefan

G=Sanja

CN=Sanja Štefan